Ч. 201. Середа 18 (5) вересня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З евхаристийного конґресу. — Спільна рада міністрів. — Італїяньско-турецкі мирові переговори.

Мимо зливного дощу відбула ся в неділю перед полуднем по Богослуженю в катедрі сьв. Стефана процесия з Найсьв. Дарами, як закінчене торжеств евхаристийного конґресу.

Від рана многотисячна товпа занимала за войсковим двірядом цілу 2-кільометрову дорогу від катедри сьв. Стефана через Ringstrasse до зовнішної брами Замку.

Серед гомону дзвонів рушила процесия о год. 11·30 з катедри. За ґалевим повозом, запряженим в 8 коний, в котрім сиділи кардинал ван Россум і кардинал Наґль з Найсьв. Тайнами, їхав другий 8-кінний повіз з Цісарем і наслїдником престола. В инших ґалевих повозах їхали архикнязї. Перед походом їхала верхом прибічна ґвардия, за нею також верхом тайні радники, та в власних парадних повозах кардинали і епископи. Похід замикала знов ґвардия.

На площі Мариї Тереси і на „Heldenplatz" коло тисячної публики, яка зібрала ся на трибунах і резервових місцях, ждали на прибутє походу представники ріжних народностий з цілої монархії в ріжних народних строях, як також все тутешне духовеньство і прибуле з країв і заграниці з множеством церковних хоругов, студентскі стовариленя в повнім строю, корпорациї і т. д.

Публика ішла з походом з відкритою головою і зладила Цісареви одушевлені овациї, котрі досягли вершка, коли похід вийшов внішною брамою Замку і через Heldenplatz на подвірє цісарского Замку. Публика віддала честь Найсьв. Тайні Евхаристиї, після чого рознесли ся невмовкаючі оклики по просторій переповненій людьми площі, зі всїх сторін маяно хустинками. Члени цісарского Дому прилучили ся коло „брами Швайцарів" до походу. Кардинал Россум, а за ним Цісар з членами цісарского Дому і цілий похід удали ся до фарної церкви Замку, де зложено Найсьв. Дари. Відтак відправлено богослужене, яке скінчило ся уділенем апостольского благословеня.

Про суботнїше засїданє спільної ради міністрів пише „Neues Wiener Tagblatt": Вислідом нарад було рішене що до скликаня обох делеґаций на понедїлок дня 23 с. м. до Відня. Задержано той первістний реченець, позаяк вже в часї осени мусить відбути ся сесия делеґациї, яка має займити ся буджетом на рік 1913, аби уникнути провізориї. Сесия та мусїла би зібрати ся вже з початком падолиста в Будапешті.

Дальша ухвала послїдної спільної ради міністрів постановила, що сесия делеґаций дня 24 с. м. буде відкрита Найв. Бесїдою престольною. Справу ту належало пояснити, бо після понятя деяких парляментаристів сесия делеґаций за 1912 зістала відкрита вже в послїдних днях попередного року і властиво злишним було би торжественне відкриване нової сесиї.

Після згаданої часописи приняте делеґаций Найясн. Паном перед розпочатєм їх нормальних праць послїдує на бажанє Монарха, котрий сим разом сам відчитає престольну бесїду. Як звістно, минувшого року в Будапешті зробив то в заступстві Найясн. Пана Архикнязь Франц Фердинанд.

При кінци сесиї будуть дані два двірскі делеґацийні обіди.

На суботнїшній спільній раді міністрів оба шефи кабінету здали справу о положеню в парляментах. Др. Люкач заявив, що не може ще сказати, яке становище займе в делеґациях угорска опозиция. Угорске правительство на всякий спосіб старає ся, аби делеґацийна сесия мала спокійний хід. Не виключена річ, що деякі члени опозициї приймуть вибір до делеґациї, аби там піддати строгій критиці дїяльність правительства.

В часї нарад уложено також цілу проґраму праць делеґаций. Наради комісий будуть відкриті заявами спільних міністрів. Міністер справ заграничних ґр. Берхтольд імовірно дня 24 вересня о год. 4 по полудни виголосить в

5)

ДАРУНОК ІНДА.

Оповіданє Ф. Оберґа.

(Дальше).

Все, що я в послїдних трох днях старав ся позабути, стануло тепер ярко передо мною. Коли я того вечера три дні тому назад довідав ся, що тота стать, яку я побачив стоячу при входї до зимового города, не могла бути Кетлїн Мавурнїн, котра в тім часї показувала свою штуку у великім цирку, то менї тодї перший раз шибнуло по голові якесь нагле прочутє а та вісбадеьска подїя, на котру я вже був забув, станула менї знов перед очима і хотїла набрати такого значіня, якого я їй нїколи не надавав, а котре мене страхом наповняло. Але заким я то все міг ще в гадках зібрати до купи, відпихав я всяку звязь з собою: я попросту не хотів думати! Анї о тім, як мала ся річ з тим якимсь другим, з тим **двійником**, що представляв бідного малого ляйтнанта, анї о тім, яке то з'явище я видів при входї до зимового города. І аж тепер в сій хвили, коли сего вечера зайшов до льожі в цирку — стало менї нараз зовсїм ясно, що я через цілих три днї дожидав на певно тої страшної подїї, яка стала ся сего вечера. А коли то стало ся, то ся катастрофа, вже сама в собі так сильно зворушаюча, набрала для мене такої сили, що зворушила цілу мою душу до самої її глубини.

Аж тепер я вже знав, що стало ся зі мною тодї в послїднім часї в моїм старім домі в Бомбаю!

Я пізнав дарунок Йоргія.

Здавало ся, як колиб тота гадка, коли їй вже була дана форма і напрям, ставала безвпинно щораз страшнїйшою. Мене дожидали хвилї, які ледви міг собі подумати а не то їх видержати. Колись мав би я з тих людий, що менї були дорогі, видїти їх двійника, то стояв поза ними, щоби розбити чарку і розлити зміст їх єствованя! А колись — колись на послїдок прийде до того, що я обернувшись готов побачити за собою свого власного двійника!

Коли я дійшов до того послїдного висліду первістної гадки, опанувала ціле моє тїло якась така студїнь, що аж відбирала силу а підчас коли страх корчив менї кождий мяз, опановувало мене все-таки якесь таке чувство, як би вже тепер якийсь понурий примус викручував менї голову, як колиб я мусїв перелудженими очима в сумерк комнати оглядати ся поза себе і шукати свого многозначного двійника.

Чи не був він вже на тропі за мною, той якийсь загадочний, страшний другий моєї власної особи, мого я, котрий в якійсь хвили виступить поза мною і дасть менї знати, що чарка мого єствованя, мого житя має розбити ся на черепки?

Відтак вернули мої гадки, викликані горячкою знов до того, звідки взяло ся то все нещасне, що мене так придушувало. Я зачав нагадувати собі бодай зариси тої сцени з Йоргім, але они були затерли ся а моя гадка не могла відшукати щось певного. Лиш то одно ніби живцем мене палило, пробивало мене тяжкими ударами: Длячого то щось так страшного вийшло якраз від чоловіка, в котрого вірність і преданність я так охотно вірив?

Що спонукало Йоргія при пращаню наробити менї щось так страшного. Чи він хотїв щось зробити зі мною, коли вість о моїм виїздї з Індиї так его тодї якось нивно перепудила? А хибаж не впало менї було в очи, що по тім его здивованю, в котрім поправдї мало пробивало ся горя, виринуло так борзо пристрастне бажанє, щоби я его забрав до Европи. Чи була в тім якась ненависть, чи може жажда мести, котра може й не відносила ся до мене особисто, лиш до моєї раси і народности, а котрої я нїколи не сподївав ся і котру він накинув менї в видї того страшного „дарунку", бо мій від'їзд відобрав ему можність виконати її в инший спосіб?

Але коли я так над тим роздумував, здавало ся менї, мов би лагідні, сьвітячі очи Йоргія так виразно як на образї дивили ся просто на мене і не були в силї укривати в собі щось фальшивого.

І я відчував, що провинив ся моїми гадками супротив тих очий.

комісиї угорскої делеґациї своє експозе, яке повторить відтак в австрийскій делеґациї. В тім експозе розвине п. мінїстер певний образ міжнародного положеня, аби тим способом доповнити до якоїсь міри престольну бесїду.

Спільний мінїстер скарбу др. Білиньский здасть справу з положеня в Боснї і з досьвідів, які поробив в часї своєї інспекцийної подорожи по анектованих краях. Др. Білиньский буде говорити о станї рільництва, промислу і торговлї в Боснї і Герцеґовинї, відтак порушить справу босаньских зелїзниць, тепер так важну.

Треба надїяти ся також експозе мінїстра війни ґен. Авфенберґа і команданта маринарки ґр. Монтекукколї. Мінїстер війни між иншими буде говорити о значіню, яке буде мати в будучій війнї авіятика, як також о пробах роблених в тім напрямі в часї послїдних великих маневрів.

При кінци нарад пояснив мінїстер справ заграничних ґр. Берхтольд міжнародне положене в теперішну пору. Мінїстер обговорював положене на Балканї, свої предложеня і справу італїяньско-турецкого мира. Дальше здав ґр. Берхтольд справу з вислїдів свого в'їзду в Бухльовицях і заявив, що в короткій перерві між обома сесиями делеґаций удасть ся до Італїї, аби представити ся монархови союзної держави. Подорож ґр. Берхтольда до Італїї має відбути ся зараз по закритю віденьскої сесиї делеґаций.

З донесень, які надходять з заграницї до віденьских часописий, виходило би, що стан мирових переговорів між італїяньскими і турецкими відпоручниками представляє ся незвичайно користно. Вправдї відпоручники ті від'їхали із Швайцариї, але той від'їзд не може бути инакше толкований, як лиш в той спосіб, що в найважнїйших точках осягнено порозуміне, однако треба приготовити ся на довший речинець, заки прийде дійстно до заключеня мира. Турецке правительство хоче переждати, аж збере ся парлямент. Можливо, що в Туреччинї і Італїї проявить ся сильна опозиция, котра ще може заколотити теперешний користний стан переговорів. На кождий случай, коли прийде до заключеня, мира полишить ся султан зверхником духовним Триполїтанїї. — Супротив тих вістий доносять з Константинополя, що Араби з Триполїтанїї прислали протест против мирових переговорів з заявою, що мир може бути заключений лише під услівєм удержаня цїлковитої зверхности султана над Триполїтанією. Араби готові бороти ся до послїдної каплї крови.

Новинки.

Львів, 17 вересня 1912.

— Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский вернув вчера рано з Відня до Львова.

— Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. Адам Ґолуховский вернув вчера рано з Відня до Львова.

— Письменні іспити під надзором (клявзурові) кандидатів на учителів шкіл середних відбудуть ся у Львові в днях 24, 25 і 26 жовтня с. р., а кандидаток на учительки тих шкіл (і лїцеїв) в днях 28 і 29 жовтня. Речинець повідомленя дирекциї комісиї іспитової найпізнїйше до дня 17 жовтня с. р.

— Конкурс Товариства „Просьвіта" на приняте до господарскої школи в Милованю:

Щоби піднести уровень загального образованя наших селян та підготовити їх до умілого веденя сїльского господарства, рішив Головний Видїл Товариства „Просьвіта" на внесене комісиї економічнї сеї зими уладити пятимісячний курс для селян в нововибудованїй господарскій школї в Милованю.

Наука зачне ся 5 падолиста і тревати ме до кінця марта. Побіч чисто фахових наук рільничих та злучених з ними наук природничих і економічних подавані будуть в школї відомости загальної просьвіти, також пожарництво, руханка, спів.

Наука безплатна. Першеньство принятя мають члени Товариства „Просьвіта". Участники курсу мешкають безплатно в школї, а харч дістануть по цїнах власного кошту 20 кор. місячно.

Услівя принятя:

Правильний розвій умовий, добрий стан здоровля, укінчений 18 рік житя, укінчена народна школа.

Зголошеня на курс треба надсилати на руки Філїї тов-а „Просьвіта" до 10 жовтня, а Філїї по ствердженю, що петент є або стане самостійним господарем та заслугує на приняте до школи — відошлють зголошеня найпізнїйше до 20 жовтня с. р. до дирекциї господарскої школи в Милованю почта Отриганцї к. Єзуполя.

За Головний Видїл Товариства „Просьвіта": *Іван Кивелюк*, голова; др. *Іван Брик*, секретар; *Роман Залозецкий*, провідник комісиї; *А. Гарасевич*, секрет. комісиї і реф. шкільн.

— Про виставу в Коломиї доносить др. Евг. Олесницкий до „Дїла": Коломийска вистава заповідає ся дуже гарно. Роботи над еї викінченєм є в повнім ходї, — до 21-го с. м. буде все певно готове. Комітет добув для вистави справдї незвичайне місце. Галя виставова 70 метрів довга і 22 метри широка дає спромогу добре урядити виставу. Є куди розложити ся, є місце і для найчисленнїйшої публики. Галя є майже три рази більша, як була головна саля вистави стрийскої. Комітет перевів подїл салї дуже раціонально, відділивши одну трету часть задну на базар, де будуть продавати ся ріжні продукти промислу домашного і буфет, а дві третини салї передної на саму виставу. Серед галї поставлена є оріґінальна гуцульска хата. При вступі устроєний вестибіль, а дальше 18 переділів для експонентів. Як раз тепер, коли вже саля готова, коли устроєнє еї скінчене, йде горячкова праця над розміщенєм експонатів, коло котрої трудять ся кромі членів Комітету коломийского також фахові в сім люди з Буковини під особистою управою референта в Видїлу краєвого п. Кельмана. Відділи занятї окремими експо-

---

Мимо того всего не було для мене анї на хвильку нї найменшого сумніву, що то злощасний „дарунок" видїти многозначного двійника дістав ся менї таки дійстно від Йорґія в тій хвили працаня. Нехай то комусь видає ся непонятним, бо й хоробливою уявою — я не буду таким поглядам дуже противити ся, але можу відповісти: Треба богато лїт прожити в Індиї, треба з людьми того краю жити в тїснїйших зносинах, щоби научити ся про многі річи так думати, як того не зрозуміє той чоловік, що нїколи не виїздив з Европи.

Наконець витолкував я собі, що то може після індийского сьвітогляду і способу пониманя житя, який в многих річах єсть основнїйший і мудрїйший від нашого, може бути благословенєм а не проклятєм, коли хтось має ту здібність, що може знати, коли приходить послїдна хвиля єму самому або комусь другому. Коли би ми на дорогих нам людий мусїли дивити ся з чувством, що вже за кілька днів розстануть ся з нами, чи не поступали би ми супротив них зовсїм инакше як без тої сьвідомости? Чи не могли би їх обсипати дїлами любови, підчас коли в противнім случаю ми би обходили ся з ним може холодно, байдужно і недбало? А коли би ми нараз і про себе самих знали, що нам позістає лиш кілька годин, щоби відтак попращати ся із сим сьвітом, чи не залагодили би ми тодї одну або другу якусь важну справу, котра би, коли би ми еї не залагодили обтяжила нас на віки виною?

Отже чи будучність задержала менї такі справи, котрі би могли мене поучити, що в тім дусї треба буде колись Йорґієви подякувати за его дарунок?

Яснїйше як коли небудь стало менї, як то цїла наша европейска штука житя стремить лиш до того, щоби завсїгди і всюди через житє на смерть забути а як то противно першою із всїх індийских наук єсть уважати житє лиш приготовленєм до смерти. Невжеж хотів Йорґі мому внутрішному житю надати инший напрям, коли мене так обдарував, як то зробив? Не вжеж я видавав ся єму бідним, пустим, поверховним, не знаючим любови а він хотів мому житю додати нового богатства, иншого, після розуміня індийскої мудрости лїпшого змісту, коли мусїв відпустити мене назад до краю, де жиють для житя а не для смерти?

Я видїв его знов перед собою таким, як видїв нераз, найчастїйше перед моїм від'їздом: як стояв вечером під деревом в моїм огородї піднявши в гору свое бруняве лице з виразом якоїсь тихої глубокої задуми та з задивленими так дуже кудись далеко очима, що я за кождий раз бояв ся приступити до него і єму перешкаджати. Невжеж він тут роздумував так над річами глубокої мудрости і того дивного знаня, в яке его нарід так богатий. А хиба він відтак постановив собі зробити мене участником тої здібности, яка єму видавала ся найдобірнїйшою зі всего добра, а менї, Европейцеви, що якось инакше відчуває, видавала ся проклятєм?

Хибаж я годен би коли небудь ту загадку відгадати?

Була то довга, довга ніч, яку я так перебув при моїм готелевім бюрку. Коли зачало свитати і крізь заслони добувалось сьвітло, я аж кинув ся мов перепуджений і мене опанувало якесь нагле чувство безмежної утоми.

— — — — — — — — — — — —

На другий день представляв готель трогаючий і незабутний образ. Майже що години приїздили цїлі вози цьвітів, бо цїлий Льондон сумував по Кетлєнї Мавурвін. Що хвиля видко було, як служба готелева несла цїлі оберемки цьвітів і вінців на крило першого поверха, де були комнати, які артистка наймила була для себе і своєї товаришки. Перед входом до готелю ставали самоїзди з гербами найперших шляхотских шляхотских родин, приходили воєводи і князї, щоби красну помершу ще раз побачити. А коли при вечірнім сумерку рушив похід, що переводив тїло до каплицї, то показало ся таке богатство цьвітів, як колиб хтось обрабував всї городи сьвіта, щоби украсити прекрасній Кетлїнї Мувурнїн послїдну дорогу.

Я стояв у вікнї моєї комнати і споглядав на похід.

Якесь глухе питанє будучности затяжіло на менї.

Розуміє ся, що я по подїях з послїдних днів хотів Льондон покинути, а до того я ще більше як перед тим затужив за моєю шкотскою вітчиною. Отже я позалагоджував на сей раз так скоро як лиш було можна мої льондоньскі справи і вже за кілька днів по смерти Кетлїни Мавурнїн поїхав на північ. Насамперед відвідав я мою сестру, що зі своєю родиною перебувала через лїто в маєтности Кіркінтелян в полудневій Шкотиї.

По неспокійній вандрівцї в послїдних місяцях дуже добре менї зробила красна тишина і весела дїяльність сїльского і родинного житя; побут з людьми, спорідненими кровю зі мною, подїлав на мене по послїдних до глубини душі зворушаючих подїях в часї мого льондоньского побуту якось успокоююче, а наконець і зносини з новими людьми, як то буває по найбільшій части лїтом по селах, де є богато знакомих, стались способом, який охоронив мене від занадто великого роздумуваня.

Підчас мого побуту в Кіркінтелян знайшов я відтак ще дуже рішаючим чинник, котрий заставив мене то забути, що було. Але о тім ще тепер не хочу говорити.

(Дальше буде)

нентами, впорядковують тіж експоненти самі. На виставу висλано велику скількість цінних експонатів, між експонентами бачимо братів Шкрибляків, проф. Левиньского, проф. Володимира Шухевича, п. Володислава Федоровича з Відня. Значну часть експонатів достарчує Буковина. Цілість вистави обіцює бути і ефектовною і певно ніхто не пожалує, хто еї відвідає.

— **Дощі, сніги і землетрясеня.** Якась небувала настала тепер осінь. Майже в цілій Европі настала небувала доси студінь і падуть безнастанно дощі, як би мала настати потопа сьвіта. Майже по всіх краях грозить повінь. З Будапешту доносять, що там Дунай так сильно прибуває, що кождої хвилі готов заливати побереже і близше положені місцевости. Подібна вість наспіла і з Мармароского Сиготу. В сім комітати паде дощ безнастанно вже від 16 днів і декотрим громадам грозить повінь. Але бо вже й зима заглядає. З Яремча і Ворохти доносять, що там настала велика студінь а сніг покрив вже тамошні гори. Богато людий, що виїхали була сюди на літо, вже повиїздили.

Як вже звістно, на Угорщині і на Балкані дало ся сими днями почути сильне землетрясене. З Константинополя доносять тепер о сій катастрофі: Приватні депеші потверджують, що всі місцевости, які навістила була недавно катастрофа землетрясеня, потерпіли тепер знову так страшно, що нове землетрясене майже зовсім їх знищило. О скілько доси звістно, згинули 3 особи а 12 есть покалічених. Коло Ханос вибухла нараз величезна маса води, але за хвилинку зовсім щезла. Коло місцевости Міріягіто земля запала ся на пів метра. В Ґаліполі завалилили ся доми, що були попукали підчас попередного землетрясеня. В Родосто підчас землетрясеня було чути підземний гук.

— **Огні.** Дня 9 с. м. о год. по полудни вибух огонь в реальности Якова Рудольфа в Гельзендорфі, стрийского повіта. Жертвою полуміни стали ся будинки господарскі, знаряди рільничі і запаси збіжа і паші. Шкода виносить около 17 тисячів корон і була обезпечена. Причина пожежі незвістна. — В Нагірцях, жовківского повіта, згоріло дня 30 вересня 5 загород селяньских разом зі всіма знарядами господарскими і цілим сеґорічним добутком. Шкода, в около одній четвертій части обезпечена, виносить 11.500 кор. Причина пожежі незвістна.

— **Дрібні вісти.** Колосковий день, уладжений в неділю дня 8 вересня с. р. спільними силами Руської Захоронки і Жіночого Товариства в Станиславові, випав дуже добре і приніс на бідну дітвору значну квоту бо 632 кор. 84 сот. — На виставу до Коломиї виїздить дня 21 с. м. із Станиславова окремий поїзд. Кошти їзди о половину дешевші. Зголошення і задатки приймає „Руска Бесіда“ в Станиславові. — Як зачуваємо, вибирає ся і зі Львова більше число осіб на виставу до Коломиї. — В неділю підчас евхаристийного конґресу у Відни було кілька нещасливих случаїв. В Ротунді омліло кілька осіб а на місті заслабла якась служниця з Дрогобича. Якась селянка з Галичини вискочила так нещасливо з трамваю, що зломила собі ребро. — Урядник міскої каси ощадности в Празі, Отокар Шіфнер, котрий помер сими днями в Опатиї (Абациї), записав ческому „Соколови“ в Празі пів міліона корон. — Яков Лав у Львові надав сими днями на головній почті пакуночок, в котрім була пара ковтків з диямантами вартости 3000 кор. Пакуночок дійшов до свого місця призначеня, але ковтків з брилянтами не було. Де поділи ся, не знати; щезли без сліду. Справою сею заняла ся поліция і мабуть єї виследить. — Убийника властителя більшої посілости в Липнику бл. п. Адама Ластовецкого, Росиянина Івана Сазонова, відставив жандарм до суду в Канчузі. Жена убитого під вражінєм такого нещастя поронила і лежить тяжко недужа.

— **Крадежі і арештованя.** Заступник гути скла в Жовкві, Ізак Гут, замешкалий при ул. Городецкій, дав знати на поліцию, що якісь злодії добули ся до его помешканя а розбиши зелізну касу, забрали з неї 1500 кор. готівкою, богато цінних паперів і льосів а між тими 3 штуки Тов. Кредитового земск., 4 турецкі льоси по 400 франків, 3 сербскі тютюнові і 1 сербский 2 процент. — Др. Маврикий Ґольдберґ з Бродів доніс тутешній поліциї, що в суботу в ночи якісь злодії вкрали єму брошку з шістьома диямантами, перстінь в виді вужа з рубінами і плоский перстінь з 6 брилянтами. — З мешканя Пінкаса Ґіта вкрадено підчас неприсутности льокаторів столове срібло вартости 200 кор.

Проворного мантія арештувала львівска поліция. Єсть то столяр зелізничий Володислав Бляхарчик, котрий ходив по домах і нібито продавав вентилі безпечности до проводів ґазових і в той спосіб витуманював від льокаторів і властителів домів більші суми.

Віденьска поліция арештувала 24-літну Анну Вурм, котра прибравши собі назвиско ґрафині Фаренгайт і подаючи, що має в банку пів міліона корон в депозиті, допустила ся цілого ряду обманьств на великі розміри. Так вимантила від одного офіцира 40.000 кор., а крім того від всіляких купців і готелієрів вимантила товари і готівку, о скілько доси стверджено на 30.000 кор.

— **Ліцитация.** Дня 17 вересня 1912 о год. 9-ій відбуде ся в маґазинах товарових стациї Тернопіль публична ліцитация невідобраних товарів, як сьвічки, сірники, оцет, коняк, вино, пера, скіри, мило, мішки порожні, кава, начиння зелізні, рум, олива, рури і т. п., о скілько їх до того часу не відберуть.

Телеґрами.

Будапешт 17 вересня. Палата послів збирає ся нині на перше засіданє по літних феріях. Хоч засіданя було назначене аж на 10 год. перед полуднем, в кульоарах вже о 9 настав був оживлений рух. О 9 год. 15 мін. зібрало ся було в „ґалі під банею“ около 60 послів опозицийних партий. Посол Деші виголосив до зібраних коротку бесіду, в котрій сказав, що позаяк політична ситуация не змінила ся і не направлено кривд, опозиция буде й дальше вести борбу а іменно як доси так і на дальше всіма средствами. Відтак опозицийні посли вернули до кульоарів.

Будапешт 17 вересня. Опозицийні партиї відмовили іменованє делеґатів і на відповідне запрошенє партиї праці не реаґували.

Рим 17 вересня. Деп. Бертоліні, котрий бере участь в переговорах митових, прибув тут вчера і конферував з преміером Джоліттім і міністром справ заграничних Сан Джуліяно. Бертоліні від'їзджає нині назад до Швайцариї.

Чікаґо 17 вересня. На озері Мічіґен затонув корабель до вправ. З 24 моряків 6 утопило ся а 5 бракує.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*). 6·28 †), 7·58°), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. °) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30 **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

Хто бажає ГОДИННИКА ? даром ?

Щоби наші знамениті кишеневі годинники зробити скрізь знаними, розділяємо після певного способу 5000 годинників даром. Пришліть Вашу докладну адресу тільки на переписнім листку до Uhren Fabrik Jak. König, Wien III/2 Postamt 45, Fach 125.

Виноград

курацийний і столовий, найделїкатнїйші ягоди, дуже великі, солодкі, сьвіжо рвані 5 кл. 3 К 50 с.
Яблока столові і груші „Каізербери“ 5 кл. 3 К.
Мід пчільний натуральний 5 кл. 7 К 50 с., д ставляє
И. Перльмутер, Versecz N. 15.

Містове Бюро зелізниць державних
у Львові, пасаж Гавсмана 9
продає білети на всї зелізниції в краю і за границею.

Товариство для винайму
піль і господарств
в Оломуцу

Стоваришенє зареєстр. з обм. порукою

приймає вкладки на 5 процент і висше, як також зголошеня о винаймлене господарств.

Удїли членів по 100 К.
Дивіденда 6 — 8 проц.

Урядує щоденно в Оломуцу: Долїшний Ринок ч. 17.

Ст. Соколовского
Головне бюро дневників
і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.